

สถานการณ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนอำเภอแห่งหนึ่ง ในจังหวัดขอนแก่น

พรนิภา มะโนนิก¹, บุญธิดา สัตยกิจกุล², วรวุฒิ ชมพูพาน²

(วันที่รับบทความ: 5 สิงหาคม 2563; วันที่แก้ไข 22 กันยายน 2563; วันที่ตอบรับ 24 กุมภาพันธ์ 2564)

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวางครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ของการมีเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนอำเภอแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างจำนวน 128 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ที่มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.79 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด-สูงสุด และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Chi-Square test

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.37 และมีอายุ 16 ปี ร้อยละ 48.44 สถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างโดยเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 17.97 และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การมีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์ (OR=9.70 ; 95% CI of OR : 3.23 ถึง 30.23, p-value<0.001) การมีเพื่อนสนิทที่เยยสถานเริงรมย์ (OR=2.90 ; 95% CI of OR : 1.12 ถึง 7.50 , p-value=0.024) การมีเพื่อนสนิทที่ดูสื่อลามกอนาจาร (OR=4.18 ; 95% CI of OR : 1.31 ถึง 12.69, p-value=0.004) ใช้สิ่งเสพติด (OR=7.73 ; 95% CI of OR : 1.01 ถึง 95.66, p-value=0.013) เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (OR=6.95 ; 95% CI of OR : 2.35 ถึง 21.91, p-value<0.001) การเห็นคุณค่าในตนเอง (OR=2.68 ; 95% CI of OR : 1.01 ถึง 8.90 , p-value=0.049) และการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (OR=4.12 ; 95% CI of OR : 1.45 ถึง 12.50 , p-value=0.003)

ครูและผู้ปกครองควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนที่ถูกต้อง รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาเพื่อป้องกันปัญหา การตั้งครรภ์ไม่พร้อมและโรคติดต่อที่เกิดจากเพศสัมพันธ์

คำสำคัญ : สถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์, ปัจจัย, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

¹นักศึกษาปริญญาสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น, E-mail: 600852044@scphkk.ac.th

²อาจารย์, วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น, E-mail: aim.boonta@gmail.com, worawut@scphkk.ac.th

Corresponding author: บุญธิดา สัตยกิจกุล, E-mail: aim.boonta@gmail.com

Situations and factors associated with sexual intercourse of high school students in a district school located in Khon Kaen province

Pornnipa Manonuek¹, Boontita Satayakijkul², Worawut Chompoonpan²

(Receive 5th August 2020; Revised: 22nd September 2020; Accepted 24th February 2021)

Abstract

The cross-sectional descriptive research aimed to study the situation and factors related to sexual intercourse of high school students in a district school in Khon Kaen. The sample group consists of 128 samples. The data were collected by using questionnaire analyzing a reliability. A reliability is 0.79 by using stratified sampling random method. The data were analyzed using descriptive statistics include frequency, percentage, mean, standard deviation, minimum, maximum and Chi-Square test

The study found that most of them are female, 59.37 percent, aged 16 years, the most 48.44 percent, the situation of sexual intercourse of the sample group used to have sex 17.97%. The factors that related to sexual intercourse with statistical significance including having close friends who used to have sexual intercourse (OR=9.70; 95% CI of OR: 3.23 to 30.23, p-value<0.001), having close friends visiting amusement place (OR=2.90; 95% CI of OR: 1.12 to 7.50, p-value=0.024), having close friends watching pornography (OR=4.18; 95% CI of OR: 1.31 to 12.69, p-value=0.004), use of drugs (OR=7.73; 95% CI of OR: 1.01 to 95.66, p-value=0.013), used to drink alcoholic beverages (OR=6.95; 95% CI of OR: 2.35 to 21.91, p-value<0.001), self-esteem (OR=2.68; 95% CI of OR: 1.01 to 8.90, p-value=0.049), and sexual risk behaviors (OR=4.12; 95% CI of OR: 1.45 to 12.50, p-value=0.003)

Teachers and parents should give correct advice on how to prevent sexual intercourse for the students in order to prevent further problems such as unwanted pregnancy.

Keywords : Situation sexual intercourse, factors, High school students

¹Student, Bachelor degree in Community Public Health program, Sirindhorn College of Public Health, Khon Kaen, E-mail: 600852044@scphkk.ac.th

²Lecturer, Sirindhorn College of Public Health, Khon Kaen, E-mail: , E-mail: aim.boonta@gmail.com, worawut@scphkk.ac.th
Corresponding author: Boontita Satayakijkul, E-mail: sayanbuu@hotmail.com

บทนำ

ในอดีตประเทศไทยมีปัญหาแม่วัยรุ่นสูงเป็นลำดับที่ 1 ของอาเซียน เป็นที่ 2 ของโลก แม้จะมีมาตรการต่าง ๆ มาแก้ปัญหานี้แต่ก็ยังไม่ดีขึ้น อัตราแม่วัยรุ่นไทยลดลง แต่ตัวเลขก็ยังสูงเมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว จึงได้มีการสำรวจการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น เพื่อจะดำเนินการแก้ปัญหาต่อไป บ้านพักเด็กและครอบครัว 58 จังหวัด ได้จัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแม่วัยรุ่นอายุระหว่าง 10-20 ปี จำนวน 11,012 คน พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.26 อยู่ในช่วงอายุ 18-20 ปี รองลงมาร้อยละ 37.75 อยู่ในช่วงอายุ 15-17 ปี (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2563)¹

การที่วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีหลายปัจจัยที่มีความสำคัญ ได้แก่ การประพฤติดังกล่าวทางเพศในกลุ่มเพื่อน อยากให้เพื่อนยอมรับ การอยากรู้อยากลอง การใช้สื่อต่าง ๆ เด็กวัยรุ่นไทยอายุ 9-12 ปี มีการรับรู้เรื่องการคุมกำเนิด และการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์น้อย และมีความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และเด็กวัยรุ่นอายุ 9-18 ปี ส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศ โดยร้อยละ 64 ไม่รู้วิธีการป้องกันตนเองในขณะมีเพศสัมพันธ์ เพื่อการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยกลุ่มเด็กผู้หญิงมีความรู้ในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มเด็กชาย และร้อยละ 65 ไม่มีความรู้ในเรื่องการคุมกำเนิด ทำให้เกิดปัญหาตามมาคือ การตั้งครรภ์ไม่พร้อม และเด็กวัยรุ่นบางคนยังคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวไม่ทำให้ตั้งครรภ์ได้ (วิพรรษา คำรินทร์, 2558)²

โดยในปี พ.ศ. 2561 พบรายงานผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากที่สุดในช่วงอายุ 15-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.9 ซึ่งอยู่ในกลุ่ม

วัยรุ่น วัยเรียนและวัยเจริญพันธุ์ และ ในปี พ.ศ. 2560 พบว่าวัยรุ่นมีแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น โดยอายุเฉลี่ย 13-15 ปีและไม่ใช่วัยเรียนในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ประมาณร้อยละ 30 (กรมควบคุมโรค, 2561) สำหรับสถานการณ์ผู้ติดเชื้อเอชไอวีในเขตพื้นที่เขตสุขภาพที่ 7 ได้แก่ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด ข้อมูล เดือนมกราคม-เดือนสิงหาคม 2559 พบว่า มีจำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวี สะสมสูงถึง 30,688 ราย ที่พบผลการตรวจว่าติดเชื้อเอชไอวีรายใหม่มากที่สุดคือจังหวัดขอนแก่น จำนวน 554 ราย รองลงมาคือจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 184 และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 183 รายตามลำดับ ส่วนสถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ ได้แก่ ซิฟิลิส หนองในแท้ หนองในเทียม แผลริมอ่อน ฝีมะม่วง เริ่มที่อวัยวะเพศ หูดอวัยวะเพศและทวารหนัก พบผู้ป่วยสะสมจำนวนทั้งสิ้น 1,583 ราย (กรมควบคุมโรค, 2560)³

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ในปี 2558 พบว่า ผลการศึกษาพบว่านักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 7.1 กลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 65.5 และเพศหญิงร้อยละ 34.5 มีการใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 51.7 (วิพรรษา คำรินทร์, 2558)²

จากข้อมูลข้างต้นจึงจำเป็นต้องหาแนวทางที่จะทำการศึกษาสถานการณ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเฉพาะในจังหวัดขอนแก่น ยังไม่เคยมีผลการศึกษาเรื่องนี้ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบถึงสถานการณ์และปัจจัยที่มี

ความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งข้อมูลที่ได้อาจนำไปใช้ในการวางแผนและหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนอำเภอแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนอำเภอแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้ได้นำแนวคิดของแบนดูรา (Bandura, 1997)⁴ ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกันที่ให้ความสนใจงานที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ที่อธิบายว่า ลักษณะภายในตัวบุคคลของมนุษย์ (ปัจจัยภายใน) และสภาพแวดล้อมหรือสิ่งแวดล้อม (ปัจจัยภายนอก) ก่อให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์ องค์ประกอบภายในตัวบุคคลของมนุษย์และสภาพแวดล้อมหรือสิ่งแวดล้อมต่างก็มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน ในลักษณะซึ่งแต่ละองค์ประกอบต้องมีความสัมพันธ์กัน โดยตัวแปรตาม คือ การมีเพศสัมพันธ์ ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาภาคตัดขวาง (Cross-sectional descriptive study)

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนตอนปลายใน โรงเรียนอำเภอแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 201 คน

ตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง การศึกษาครั้งนี้คำนวณขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตร การประมาณค่าสัดส่วนของประชากรที่ทราบ จำนวน ประชากรที่แน่นอน (Finite population) จึงเลือกใช้สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างเพื่อประมาณค่าสัดส่วนของประชากร (อรุณ จิรวรรณกุล และคณะ, 2556)⁵ โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ค่าสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์ในเยาวชน ($p = 0.32$) จากงานวิจัยของทัศนวิญ มธุรชน (2561)⁶ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 128 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามสถานการณ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนอำเภอแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น

ซึ่งประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายจ่ายของนักเรียนต่อเดือน บุคคลที่พำนักอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน สถานภาพสมรสของบิดามารดา การมีเพื่อนสนิทต่างเพศ การใช้สารเสพติด การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ โดยข้อคำถามเป็นแบบปลายปิดและปลายเปิด

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์มาจาก วิทยรชา คำรินทร์ (2558)² ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ

ความรู้เรื่องเพศ ความเข้าใจในเรื่องลักษณะการเจริญเติบโตด้านร่างกายของวัยรุ่น ลักษณะอารมณ์ของวัยรุ่น ออร์โมนเพศชาย-หญิง การคบเพื่อนต่างเพศ การปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้าม การคุมกำเนิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ คำถามที่ใช้เป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) มี 4 ตัวเลือก ประกอบด้วยตัวเลือกถูก 1 ตัวเลือก และตัวเลือกผิด 3 ตัวเลือก โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อเดียวที่คิดว่าถูกที่สุด มีจำนวน 14 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนน

ตอบถูก = 1 คะแนน ตอบผิด = 0 คะแนน การแปลผลความรู้ระดับสูง มีคะแนน 9 คะแนนขึ้นไป และความรู้ระดับต่ำ มีคะแนนน้อยกว่า 9 คะแนน

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งผู้วิจัยประยุกต์มาจากคำถามของ วิพรรษา คำรินทร์ (2558)² โดยเป็นข้อความเชิงบวก และข้อความเชิงลบ คำถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีจำนวน 12 ข้อ คำถามที่เป็นข้อความเชิงบวก 8 ข้อ ได้แก่ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 9, 10 คำถามที่เป็นข้อความเชิงลบ 4 ข้อ ได้แก่ 3, 8, 11, 12

ข้อเลือก	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

แบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเองระดับสูง (44 คะแนนขึ้นไป) และการ

เห็นคุณค่าในตนเองระดับต่ำ (ต่ำกว่า 44 คะแนน)

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์ข้อคำถามมาจาก บุญเยี่ยม สุทธิพงศ์เกียรติ (2551)⁷ ซึ่งมีข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการคบเพื่อน ทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ การบริโภคสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การบริโภคเครื่องดื่มกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและการแก้ปัญหา คำถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีจำนวน 15 ข้อคำถามที่เป็นข้อความเชิงบวก 3 ข้อ ได้แก่ 5, 6, 14 คำถามที่เป็นข้อความเชิงลบ 12 ข้อ ได้แก่ 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15

ข้อเลือก	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
ปฏิบัติทุกครั้งเป็นประจำ	5	1
ปฏิบัติเป็นบ่อยครั้ง	4	2
ปฏิบัติบางครั้ง	3	3
ปฏิบัติน้อยครั้ง	2	4
ไม่เคยปฏิบัติ	1	5

แบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ พฤติกรรมระดับสูง (58 คะแนนขึ้นไป) และพฤติกรรมระดับต่ำ (ต่ำกว่า 58 คะแนน)

หมายเหตุ ในการจัดกลุ่ม ความรู้ การเห็นคุณค่าในตนเอง และ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผู้วิจัยจัดกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ใช้ค่า Mean มาแบ่งกลุ่ม ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การคำนวณสถิติ Chi-Square

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการทบทวนวรรณกรรมและประยุกต์มาจาก วิพรรษา คำรินทร์ (2558)² เป็นแบบสอบถามปลายปิดที่สอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ และคำถามปลายเปิดที่สอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 8 ข้อ

คุณภาพเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน พบว่าแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.70 ส่วนแบบสอบถามการเห็นคุณค่าของตนเอง มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.70 ส่วนแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.77 และแบบสอบถามการมีพฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค 0.90

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมกราคม พ.ศ. 2563 ผู้วิจัยดำเนินการโดยการส่งหนังสือขอเก็บข้อมูลไปให้กับโรงเรียน โดยมีการนัดหมายเวลากับอาจารย์ประจำวิชาของกลุ่มตัวอย่างแต่ละห้องเพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยและเลือกเวลาที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูล การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยลงไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยเก็บเป็นระดับชั้นโดยให้นักเรียนนั่งทำแบบสอบถามห่างกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นความ

จริงและเพื่อป้องกันไม่ให้ข้อมูลเปิดเผยกับเพื่อน ๆ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ใช้อธิบายข้อมูลทั่วไป ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด

2. สถิติเชิงอนุมาน ใช้วิเคราะห์หาสถานการณ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ สถิติไคสแควร์ (Chi-Square tests) หรือ ในกรณีที่ข้อมูลไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติทดสอบไคสแควร์ผู้วิจัยจะพิจารณาใช้ Fisher's exact test

จริยธรรมการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้รับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น เลขที่ HE6210049 ณ วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2563

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป

ปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 128 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.37 มีอายุระหว่าง 15 ถึง 19 ปี อายุเฉลี่ย 16.69 และอยู่ในช่วงอายุ 16 ปี เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 38.28 และรายจ่ายต่อเดือนอยู่ระหว่าง 1,001-5,000 บาท ร้อยละ 94.53 ปัจจัยด้านครอบครัว ส่วนใหญ่พักอาศัย

อยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 57.03 โดยสถานภาพสมรสของบิดา/มารดาที่อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 64.84 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวอยู่ระหว่าง 3-5 คน ร้อยละ 77.34 และเป็นบุตรคนแรก ร้อยละ 46.88 และปัจจัยสิ่งแวดล้อมหรือสภาพแวดล้อม มีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ร้อยละ 40.62 มีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์และเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 25.00 ส่วนใหญ่ไม่ใช้สิ่งเสพติด ร้อยละ 96.09

ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 67.19 และไม่เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 90.63

2. สถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์

2.1 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ในระดับสูง เป็นร้อยละ 64.06 และมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับต่ำเป็นร้อยละ 35.94 (ดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ของระดับความรู้เรื่องเพศศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง (n = 128)

ระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง (ตั้งแต่ 9 คะแนน ขึ้นไป)	82	64.06
ระดับต่ำ (ต่ำกว่า 9 คะแนน)	46	35.94
Mean±SD.: 9.06±2.36		
Min.-Max.: 1-13		

2.2 การเห็นคุณค่าในตนเอง

กลุ่มตัวอย่างมีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับสูง เป็นร้อยละ 55.47 และมีการ

เห็นคุณค่าในตนเองระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 44.53 (ดังตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง (n = 128)

ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง (ตั้งแต่ 44 คะแนนขึ้นไป)	71	55.47
ระดับต่ำ (ต่ำกว่า 44 คะแนน)	57	44.53
Mean±SD.: 44.25±4.34		
Min.-Max.: 35.00-55.00		

2.3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมหรือสภาพแวดล้อม)

กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 58.59 และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 41.41 (ดังตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ระดับของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ (n=128)

ระดับพฤติกรรความเสี่ยงทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง (ตั้งแต่ 58 คะแนนขึ้นไป)	75	58.59
ระดับต่ำ (น้อยกว่า 58 คะแนน)	53	41.41
Mean±SD.: 57.68±7.60		
Min.-Max.: 30-71		

2.4 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 128 คน เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 17.97 ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 16 ปี ร้อยละ 51.18 คู่ตอนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วยมากที่สุดคือ แพน ร้อยละ 86.95 ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีการป้องกัน ร้อยละ 95.65 มีการป้องกันมากที่สุดคือ การใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 95.65 รองลงมาคือ การหลั่งภายนอก ร้อยละ 13.04 ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งต่อไปคู่ตอนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยมากที่สุด คือ แพน ร้อยละ 91.30 รองลงมา คือ เพื่อนนักเรียน ร้อยละ 4.35 ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งต่อไปมีการป้องกัน ร้อยละ 95.65 มีการป้องกันมากที่สุด คือ การใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 82.61 รองลงมา คือ การกินยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉิน ร้อยละ 26.09 ไม่เคยตั้งครรภ์ ร้อยละ 100.00 แต่เคยติดโรคทางเพศสัมพันธ์ คือหนองใน ร้อยละ 4.35

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่มีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า การมีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ โดยพบว่า

การมีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ 9.70 เท่า (OR=9.70 ; 95% CI of OR : 3.23 ถึง 30.23) โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ p-value <0.05

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่มีเพื่อนสนิทที่เฝ้าระวังสถานเริงรมย์กับการมีเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า การมีเพื่อนสนิทที่เฝ้าระวังสถานเริงรมย์เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ โดยพบว่า การมีเพื่อนสนิทที่เฝ้าระวังสถานเริงรมย์เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ 2.90 เท่า (OR=2.90 ; 95% CI of OR : 1.12 ถึง 7.50) โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ p-value <0.05

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่มีเพื่อนสนิทที่ดูสื่อลามกอนาจารกับการมีเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า การมีเพื่อนสนิทที่ดูสื่อลามกอนาจาร เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ โดยพบว่า การมีเพื่อนสนิทที่ดูสื่อลามกอนาจารเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ 4.18 เท่า (OR=4.18 ; 95% CI of OR : 1.31 ถึง 12.69) โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ p-value <0.05

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่ใช้สิ่งเสพติดกับการมีเพศสัมพันธ์ ผล

การศึกษาพบว่า การใช้สิ่งเสพติดเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ โดยพบว่าการมีใช้สิ่งเสพติดเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ 7.73 เท่า (OR=7.73 ; 95% CI of OR : 0.81 ถึง 95.66) โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ p-value <0.05

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับการมีเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ โดยพบว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ 6.95 เท่า (OR=6.95 ; 95% CI of OR : 2.35 ถึง 21.91) โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ p-value <0.05

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับการมีเพศสัมพันธ์ ผล

การศึกษาพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ โดยพบว่าการเห็นคุณค่าในตนเองระดับสูงเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ 2.68 เท่า (OR=2.68 ; 95% CI of OR : 1.01 ถึง 8.90) โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ p-value <0.05

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการมีเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ โดยพบว่าการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับต่ำเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ 4.12 เท่า (OR=4.12 ; 95% CI of OR : 1.45 ถึง 12.50) โดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ p-value <0.05 (ดังตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้สถิติ Chi-Square

ปัจจัย	การมีเพศสัมพันธ์		OR	95%CI		p-value
	เคย	ไม่เคย		Lower	Upper	
การใช้สิ่งเสพติด						
ใช้	3 (60.00)	2 (40.00)	7.73	1.01	95.66	0.013
ไม่ใช้	20 (16.26)	103 (83.74)	1			
การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์						
ดื่ม	16 (38.10)	26 (61.90)	6.95	2.35	21.91	<0.001
ไม่ดื่ม	7 (8.14)	79 (91.86)	1			
มีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์						
มี	15 (46.88)	17 (53.13)	9.70	3.20	30.23	<0.001
ไม่มี	8 (8.33)	88 (91.67)	1			
มีเพื่อนสนิทที่เยยสถานเริงรมย์						
มี	10 (31.25)	22 (68.75)	2.90	1.12	7.50	0.024
ไม่มี	13 (13.54)	83 (86.46)	1			
มีเพื่อนสนิทที่ดูสื่อลามก						
มี	9 (39.13)	14 (60.87)	4.18	1.31	12.69	0.004
ไม่มี	14 (13.33)	91 (86.67)	1			
ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง						
ระดับสูง	17 (23.94)	54 (76.06)	2.68	1.01	8.90	0.049
ระดับต่ำ	6 (10.53)	51 (89.47)	1			
ระดับการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ						
ระดับสูง	7 (9.33)	68 (90.67)	4.12	1.45	12.50	0.003
ระดับต่ำ	16 (30.19)	37 (69.81)	1			

การอภิปรายผล

สถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์
สถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนอำเภอแห่งหนึ่ง ในจังหวัดขอนแก่น พบว่า

นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 17.97 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ทัดขวัญ มธุรชน และคณะ, 2561)⁶ ได้ศึกษา สถานการณ์เสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมการปกป้องสุขภาพทางเพศและการเข้าถึงระบบบริการ

สุขภาพทางเพศของเยาวชน ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเยาวชนมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 32 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 16.65 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผลของฮอร์โมนเพศ ซึ่งความต้องการทางเพศจะเริ่มเห็นได้อย่างชัดเจนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนเพศ ซึ่งในเพศหญิงจะพัฒนาเร็วกว่าเพศชาย ทั้งยังมีผลมาจากความอยากรู้อยากลอง สื่อต่าง ๆ การมีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์และเที่ยวสถานเริงรมย์ อาจทำให้วัยรุ่นบางคนอยากทำตามเพื่อนเพื่อให้เพื่อนยอมรับ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ เช่น การที่พ่อแม่แยกทางกัน ทำให้เด็กบางคนกลายเป็นเด็กมีปัญหา ทำให้อยากจะลองสิ่งใหม่ ๆ ด้วยตนเอง

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์

มีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีเพื่อนสนิทเที่ยวสถานเริงรมย์ (p -value = 0.001 และ 0.024 ตามลำดับ) มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนอำเภอแห่งหนึ่ง ในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (กิตติพงศ์ พลเสน, 2548)⁸ ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า พบว่านักเรียนที่มีเพื่อนสนิทที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์และเที่ยวสถานเริงรมย์ มีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์และไม่เที่ยวสถานเริงรมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องจากวัยรุ่นบางคนคิดอยากรู้ อยากลอง อยากทำตามเพื่อน อยากให้เพื่อนยอมรับ จึงทำให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

มีเพื่อนสนิทที่ดูสื่อลามกอนาจาร (p -value = 0.004) มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนอำเภอแห่งหนึ่ง ในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (อำพรณี ศรีทอง, 2558)⁹ ได้ศึกษา การมีเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยด้านสื่อ ได้แก่ การเคยดูภาพหรือสื่อลามกอนาจารกล่าวคือ การบริโภคสื่อต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสม เช่น การดูสื่อลามกอนาจารเป็นสิ่งกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ทางเพศเกิด ความอยากรองทำตามสื่อที่ได้ดูมา วัยรุ่นบางคนมีการเรียนแบบพฤติกรรมของบุคคลต้นแบบที่มีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมจากสื่อทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น

สิ่งเสพติด มีความสัมพันธ์การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนอำเภอแห่งหนึ่ง ในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (กิตติพงศ์ พลเสน, 2548)⁸ ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่เคยใช้สิ่งเสพติดมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยใช้สิ่งเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในสิ่งเสพติด มีสารที่ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศมากขึ้น จึงทำให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนอำเภอแห่งหนึ่ง ในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (กิตติพงศ์ พลเสน,

2548)⁸ ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีฤทธิ์กดประสาท ซึ่งระบบประสาทส่วนกลางเป็นกลไกสำคัญในการทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศและการถึงจุดสุดยอด ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น

การเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนอำเภอกอหนึ่ง ในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (วิพรรษา คำรินทร์, 2558)² ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}=0.048$) เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองระดับสูง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำ ส่วนนักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองระดับปานกลาง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แต่ในงานวิจัยนี้พบว่า นักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองระดับสูงเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองระดับต่ำ อาจเนื่องมาจากข้อมูลที่นักเรียนกรอกอาจไม่ตรงตามความเป็นจริง จึงทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อน

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนอำเภอกอหนึ่ง ในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ (พนมพร ปิยะกุล,

2559)¹⁰ ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่านักเรียนร้อยละ 92.7 มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในระดับต่ำ ร้อยละ 5.0 และร้อยละ 2.3 มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในระดับปานกลางและระดับสูง อาจเนื่องมาจากการคบเพื่อน การใช้ชีวิตอยู่พื้นที่หรือบริเวณห่างไกลจากตัวเมือง จึงทำให้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับสูงได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากวิจัย

1. มีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีเพื่อนสนิทเที่ยวสถานเริงรมย์ มีเพื่อนสนิทที่ดูสื่อลามกอนาจาร มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้นทางผู้ปกครองหรือครูควรให้คำแนะนำในการคบเพื่อนแก่นักเรียน

2. การใช้สิ่งเสพติด และการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้นทางโรงเรียนควรมีกิจกรรมเพื่อที่จะให้นักเรียนห่างไกลจากสิ่งเสพติด หรือรณรงค์ ลด เลิก เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

3. การเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้ปกครองและคุณครูสามารถแนะนำ หรือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา การทำตัวให้ตัวเองมีคุณค่า ให้กับนักเรียนที่อยากจะเรียนรู้ อาจจะจัดชมรมขึ้นมาเพื่อการให้คำปรึกษาได้ เพื่อที่จะให้นักเรียนรู้ว่าตนเองมีคุณค่ามากขึ้น

4. การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการให้สุขศึกษา ที่ถูกต้องเหมาะสมทันต่อความคิดความต้องการ

ของนักเรียน เพื่อหาแนวทางในการป้องกัน
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษา
พฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์กับประชากรกลุ่ม
อื่น ๆ เช่น ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพราะ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายอาจมีพฤติกรรมทางเพศ
ที่แตกต่างกัน

2. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยควร
เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก
และข้อมูลที่เป็นความจริงมากขึ้นมาสนับสนุน
ในการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

1. แม่วัยรุ่น ม.ต้นเกือบครึ่งท้องไม่พร้อม .
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริม
สุขภาพ (สสส.) [อินเทอร์เน็ต].
Thaihealth.or.th. [เข้าถึง เมื่อ 28
พฤษภาคม 2563]. เข้าถึงได้จาก
<http://www.thaihealth.or.th/Content/46858-60%>
2. วิพรรษา คำรินทร์. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์
กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์.
ปทุมธานี: คณะสาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2559. [เข้าถึง
เมื่อ 28 กันยายน 2562] เข้าถึงได้จาก
<https://koha.library.tu.ac.th/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=673568>.
3. สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 12. แนว
ลดเสี่ยงซิฟิลิส ด้วยการใช้อย่างอนามัย
[อินเทอร์เน็ต].

[เข้าถึง เมื่อ 28 พฤษภาคม 2563]. เข้าถึง
ได้จาก

<https://ddc.moph.go.th/odpc12/news.php?news=6922&deptcode=odpc12>.

4. เบญจวรรณ ช่วยแก้ว, นฤมล เน่งไล่, อัคริย์
พิชัยรัตน์, จันทร์เพ็ญ เลิศวัฒนา.
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยง
ทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น จังหวัดตรัง.
South Coll Netw J Nurs Public
Health. 2561;5(1):240-565.
5. อรุณ จิรวัฒน์กุล. สถิติทางวิทยาศาสตร์
สุขภาพเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ :
วิทย์พัฒน์, 2556.
6. ทัดขวัญ มธุรชน, รวมพร คงกำเนิด,
สายฝน เอกวางกูร, ปิยนันท์ ลิ้มเรืองรอง
,กุลระวี วิวัฒน์ชีวิน, วัลลภา บุญรอด และ
คณะ. สถานการณ์เสี่ยงของการมีเพศ
สัมพันธ์ พฤติกรรมการปกป้องสุขภาพทาง
เพศและการเข้าถึงระบบบริการสุขภาพ
ทางเพศของเยาวชน [อินเทอร์เน็ต].
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. 2561
[เข้าถึง เมื่อ 3 มีนาคม 2563]. เข้าถึงได้
จาก
<http://sutir.sut.ac.th:8080/sutir/bitstream/123456789/7916/2/Fulltext.pdf>.
7. บุญเยี่ยม สุทธิพงศ์เกียรติ รูปแบบสุขภาพศึกษา
เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงทาง
เพศสัมพันธ์ในนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนอ่างทอง
ปทุมโรจน์วิทยาคมจังหวัดอ่างทอง. 2551
[อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึง เมื่อ 3 มีนาคม
2563]. เข้าถึงได้จาก
<https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/272768>.

8. กิตติพงศ์ พลเสน. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร [อินเทอร์เน็ต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2548 [เข้าถึงเมื่อ 28 กันยายน 2562]. เข้าถึงได้จาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/13945>.
9. อำพรณี ศรีทอง. การมีเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่. Sexual Intercourse and Factors Associating Sexual Intercourse Among Adolescent in Mae-ai District, Chiang Mai Province [อินเทอร์เน็ต] กรกฎาคม 2015 [เข้าถึงเมื่อ 4 มีนาคม 2563]. เข้าถึงได้จาก <http://cmuir.cmu.ac.th/jspui/handle/6653943832/39590>.
10. พนมพร ปิยะกุล. พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ [อินเทอร์เน็ต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2559 [เข้าถึงเมื่อ 4 มีนาคม 2563]. เข้าถึงได้จาก http://doi.nrct.go.th/?page=resolve_doi&resolve_doi=10.14457/TU.the.2016.1607.